

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiuu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiuu, 7 August st. v.

Un nou soi de merite patriotice!

Un merit își câștigă un om, când pentru binele public își impune o sarcină mai grea decât aceea, pe care e dator a o purta; astfel până acum oamenii își câștigau merite „pentru patrie“ expunându-se în timp de război, jertfindu-și averea ori ostentând în mod extraordinar în interesul comun.

Compatrioții nostri maghiari, patrioții par excellence, au scos la iveală un nou soi de merite pentru patrie, meritele care se câștigă permițându-ți de dragul patriei ceea-ce altfel nu ți-ai fi permis.

Precum se știe, unul dintre cele mai însemnate izvoare de venituri ale statului sunt așa numitele impozite indirecte puse pe tutun, pe vin și pe rachiu și în genere pe toate obiectele de consumațiune. Dacă fumezi o țigară, sporești veniturile statului, dacă bei un pahar de vin, sporești veniturile statului, dacă dai un prânz mare, sporești veniturile statului. E dar' evident, că acela, care fumează mult, bea mult ori dă multe mese, sporește mai mult ca alții veniturile statului și își câștigă oare-care merite „pentru patrie.“

E de asemenea știut, că mijloacele de comunicațiune parte sunt ale statului, parte sunt garantate de stat, și acela, care călătorește de ici până colo, contribuie pentru întreținerea acestor mijloace. E prin urmare un merit pentru patrie acela, pe care ți-l câștigă, când călătorești numai așa de plăcere, fără-ca să ai altfel nevoie de a călători.

Mai sunt, în sfârșit, și alte așezăminte subvenționate de stat ori chiar susținute de el pentru folosul cetățenilor. Astfel sunt abunătoare teatrele naționale maghiare, care ar fi o prea grea sarcină pentru stat, dacă ar sta mereu goale. Acela dar', care merge la teatru, își câștigă un merit „pentru patrie.“

Dar' este, mai presus de toate, în capitala Ungariei o expozițiune națională maghiară, făcută și ea tot de stat cu bani greu muncii, și dacă lumea nu s'ar duce să admire expozițiunea aceasta, statul ar rămâne și de pagubă și de rușine. Acela dar', care se duce el însuși la expozițiune ori îi face pe alții să se ducă, își câștigă mai virtuos merite pentru patrie.

Avem dar' astăzi, drept titluri la speciala bunăvoință a oamenilor dela putere:

1. Meritul de a fi expus ceva;
2. Meritul de a fi vizitat expozițiunea;
3. Meritul de a fi expedit pe cineva la expozițiune;
4. Meritul de a fi mâncat și beut bine la expozițiune;
5. Meritul de a fi tratat pe alții cu ocaziunea expozițiunii;
6. Meritul de a fi petrecut bine la expozițiune, fie chiar și în socoteala altora;
7. Meritul de a nu fi lăsat să rămână goale teatrele ori sălile de concert în timpul expozițiunii.

Preocupat de cultivarea sentimentelor patriotice, guvernul nu se mărginește a-i încuraja pe cetățeni prin răsplătirea acestor merite, ci le face totodată și toate lesnirile, ca să și-le poată câștiga.

Se acordă anticipațiuni, se dau bilete cu prețuri scăzute, ba chiar bilete gratuite, se mănânce și se bea pe ici pe colo în onoarea statului.

Nu înzadar Ungaria încă din bătrâni și-a câștigat reputațiunea de „Hungaria felix“.

Nu-i vorbă, contribuabilii vor cam strimba din gură, când li se vor prezenta conturile, dar' aceasta va dovedi numai, că ei sunt nisce nepricepuți, care nu înțeleg importanța întregii acestei întreprinderi.

Se lucrează pentru viitor, și la urma urmelor, un guvern, care a cheltuit sute de milioane pentru lucruri de nimic, n'are să-și strice chefu de dragul câtorva de milioane, când e vorba de gloria statului ungar și de reputațiunea națiunii maghiare.

Vă închipuiți că Cehii, nu Românii, nici Slovaci, ori Sârbii, ci chiar Cehii s'au coborât dela Praga lor la Budapesta și au avut bunăvoința de a sta pe mâncate și pe beute în gazdă la noi și a ne admira. Nu prețuiesc oare aceasta un milion cel puțin?

Ce-i drept, întorcându-se ear' la Praga lor, Cehii au mai scăzut cu admirațiunea lor pentru „res hungaricae“. Aceasta însă dovedește numai, că prea puțin au mâncat, prea puțin au beut, și numai sgârșenia noastră e cauza rului.

Și de aceea acum, când, cu voia lui Dumnezeu, am ajuns și noi, ca, nu nisce Cehi, ci nisce Francezi veritabili, veniți chiar din Paris, să aibă bunăvoința de a ne admira, trebuia să deschidem toate comorile și să ne arătăm oameni ospitalieri.

Căci e mare lucru, când se poate dice, că Lesseps, cel mai mare canalizator al lumii, moșneag ajuns în doaga copilăriei, a sărutat chiar de mai multe ori, în vederea lumii întregi, mânușitele unei cocoșite lui necunoscute, numai pentru-că i-se prezenta drept podoabă a rasei maghiare.

Nu-i vorbă, era precum, bănuim, Ovreică coconița aceea, dar' aceasta dovedește numai, că Lesseps se pricepe mai bine la spargerea istmurilor, decât la clasificarea mutrelor și că trebuie să-și ținem cât de mult în mijlocul nostru, ca să facă studii asupra frenologiei popoarelor din fericita noastră patrie.

Și încă mai mare lucru este, când unui mare patriot maghiar, poet fără-ca să fi scris vre-o poezie în viața lui, i-se ofere ocaziune de a le spune reprezentanților publicisticii franceze, că în Ungaria un om poate să fie cel mai loial supus și după-ce a conspirat timp de șeseprezece ani contra Monarchului seu.

Căci soiul acesta de loialitate are un deosebit farmec pentru oamenii, care nu

se simt mulțumiți cu actuala stare de lucruri, și se poate, ca mai curând ori mai târziu, unii ori alții dintre cetățenii Ungariei să-l adopte și ei, și atunci Maghiarii vor pute să-și bată în piept strigând: Și aceasta tot dela noi au învățat-o; tot noi mergem în frunte, tot noi cei dintâi, noi, care conspirăm, când nu suntem la putere, ear' fiind la putere, le dăm celor ce nu sunt, instrucțiune în materie de conspirațiune.

Durere, toate aceste marea mulțime a contribuabililor nepricepuți nu le înțelege; dar' expozițiunea națională s'a pus tocmai la cale, pentru-ca să li se lumineze mintea asupra importanței acestui mare „dinom-danom“ patriotic.

Absentarea ministrului-president Tisza dela întrevvedere din Kremsier a făcut, de sine se înțelege, și în cercurile politice din străinătate senzație mare. Presa străină comentează procedura ministrului maghiar într'un mod destul de aspru. Mai cu seamă „Vossische Zeitung“ din Berlin consacră acestei afaceri un comunicat senzațional, care s'a reproduș de mai toate ziarele germane. Eată comunicatul: „Pe când Țarul vine la Kremsier să cerceteze pe împăratul Austriei, Tisza călătorește la Ostende. Deși pe cel din urmă îl va reprezenta un alt ministru ungar, baron Orczy, la convenirea Monarhilor, totuși absentarea dlui Tisza de sigur nu poate atinge în mod plăcut cercurile politice rusești. Aceasta e demonstrație politică. Dacă ministrul-president cislaitanic al lui Francisc Iosif se prezintă înaintea Țarului la Kremsier, apoi se poate aștepta dela ministrul-president translaitanic asemenea curtoasie. Dacă Tisza se emancipează de aceste considerațiuni, apoi nu trebuie să se presupună motive individuale. Tisza e un om politic mult prea consumat, decât să nu fie capabil de o asemenea prevenire, precum a dovedit-o odinioară contele Andrassy, când a sărutat Țarului mâna cu privilegiul unei conveniri de monarhi. Pe ministrul-president ungar l'a putut determina la o astfel de rezervă numai luarea în considerație a propriei sale situațiuni parlamentare. Antipatia în contra Rușilor aparține în Ungaria tradițiunii naționale. Opoziția casei deputaților n'ar fi pregetat să făurească din omagie, ce le-ar fi adus ministrul-president Țarului, o armă în contra ministrului-president, și astfel de atacuri n'ar fi fost lipsite de ecou din șirul majorității liberale.“

Revistă politică.

Sibiuu, 7 August st. v.

E lucru hotărât că prim-ministrul nostru, dl Coloman Tisza, nu va asista la întrevvedere dela Kremsier. Acest fapt preocupă astăzi toată presa maghiară fie de ori-ce colorit politic. Causa acestei absente a dlui Tisza e necunoscută, presa maghiară se reține dar' la a constata faptul cum e, fără a-i face comentarii. Se pare însă totuși din tonul observat de ziarele maghiare, că Maghiarilor nostri le-ar conveni această absență a dlui Tisza, dar' se tem a o spune, nu cumva să vină dl Tisza earăși și să dovedească o „prietenie sinceră“ față cu învecinatul imper „slav.“ Lucrul pare atât de gingaș, încât chiar nici ziarele nu se încumetă a dice un cuvânt baremi mai hotărât despre cauza absentei. Dl Tisza are nevoie de a-și vedea de sănătate și își va fi cerut scuzele pentru

neputința de a lua parte la această întrevvedere. Ziarelor opozițiune le maghiare nu le vine la socoteală absența actualului șef de cabinet ungar. Se pare că opozițiunea ar fi dorit din toată inima, ca dl Tisza să meargă la Kremsier, căci din această asistare a capului actualului cabinet, sperau să tragă folos. „Vossische Zeitung“ din Berlin dice că „pe ministrul-president ungar numai considerațiunea față cu poziția sa parlamentară l'a putut îndupleca a se abține.“ Numitul chiar se explică spunând în cele următoare, că antipatia Maghiarilor față cu Rușii aparține tradițiunilor naționale; opozițiunea nu ar fi întârziat a fabrica o armă în contra ministrului-president din aceasta și atacurile nu ar fi rămas fără răsunet în șirurile majorității liberale.

Se poate ca foaia berlineză să aibă dreptate, dar' vorba e, că dl Tisza se nu fie cumva silit a da explicații în proxima sesiune dietală asupra acestei absente, și încă nu parlamentului ungar, ci explicații cari să treacă granițele. Negreșit, că în acest caz explicațiile vor fi cam neplăcute „antipatiei tradiționale“ și vor pute să sguđuie și mai mult popularitatea dlui Tisza. Aceasta va trebui să urmeze dacă cumva dl Tisza nu s'a dus cu „anticipatiunea aprobare“ la băi. Astfel apoi ne putem explica împregiurarea, că guvernamentalul „Nemzet“, pe care îl doare mai mult de „poziția parlamentară“ a capului actualului guvern, nu e dispus a se ocupa cu cauza absentei. Sunt alte cestiuni mai arătoare, își cugetă cei dela „Nemzet“: teatrul național, presa etc.

Le-ar plăce, și nu le-ar plăce Maghiarilor „absența“ din cestiune. Le-ar plăce să nu meargă prim-ministrul maghiar la întrevvedere cu Țarul, dar' earăși nu ar vedea bucurios în dieta Ungariei nici prea mari „dovești de simpatie“ față cu imperul aceluiași Țar.

Precum se știe din Atena, corăbii de război otomane cutrieră termurii insulei Simis dela termurii Asiei sub pretextul de a începe o conscripție de popor. Poporul de pe numita insulă privește cu neîncredere la această blocare și a adresat o plângere puterilor mari europene în contra acestei blocări. În fața atătur turburări zilnice de pe Peninsula-Balcenică, a întrevederilor cu intențiuni pacifice dintre cei trei monarhi și a rezolvării cestiunii afgane, Poarta se pregătește serios pentru război. După-ce a făcut din nou contract cu ofițerii germani angageați în armata turcească, acum se știe din Constantinopol, că fabricile Krupp din Germania au primit deja comande însemnate pentru efectuarea tunurilor de fortăreață destinate pentru a înarma Bosforul și Dardanelele. Ministrul turcesc de război a mai intrat în convorbire cu alte fabrici pentru înarmarea vaselor de război. Cu totul s'au comandat tunuri pentru suma de 22,500.000 franci.

Correspondență particulară
a „Tribunei“.

Făgăraș, în 18 August n. 1885.

Unde se înmulțesc frecuența temnițelor și a ospetărilor și scade frecuența școalelor și a bisericilor, acolo e dovadă că crește miseria, ignoranța și imoralitatea.

Dacă se recunoaște acest adevăr cu privire la populațiunea română din orașul Făgăraș, nimeni nu ne va condamna, căci recunoașterea păcatului e primul pas spre îndreptare.

că el a oprit și aparerea mai departe a acestui organ.

*

Consistorul eparchial aradan. — scrie „Biserica și Școala” — întrunit în ședința plenară Vineria trecută — luând la pertractare ordinațiunea înaltului ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică referitoare la cauzele de disciplină învățătorească — a decretat a se subșterne o reprezentațiune către înaltul ministru pentru apărarea autonomiei bisericeii.

*

Nonă piesă teatrală. „Marțial” e numele unei piese clasice, în trei acte și în versuri, sfârșită dîlele acestea de dl V. A. Ureche. Această piesă va fi jucată în București în cursul viitoarei stagiuni teatrale, pentru care s'a și comandat decoruri nouă.

*

Denunțările Ovreilor din România. „L'Indép. roum.” află că mai mulți Israeliti din capitală au semnat o petițiune, sub formă de memoriu, pe care o vor adresa lordului Salisbury. Dinșii spun, că plângerile, al căror ecou s'a făcut un grup de Israeliti din Londra, nu sînt întemeiate, că Israeliti din România nu se plîng și n'au de ce se plînge. Dinșii roagă pe primul ministru al M. S. reginei Victoria, să nu se ocupe de această cestiune, care nu merită să iee prețioasele momente ale nobilului lord. Petițiunea este scrisă în limba germană și până acum are peste 1000 semnături.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

III.

În capitolul precedent am avut în vedere mai ales argumentele pentru continuitatea elementului roman în Dacia Traiană. Să le resumăm aici, înainte de a trece acum la o judecare dreaptă a argumentelor contrare.

Am vădit că în cele dintău sciri istorice despre Daco-Români, acestia apar ca locuitori vechi, precum erau ei priviți de toți vecinii lor, Bizantini, Unguri și Ruși. Mărturia unanimă a cronicarilor unguresci, împreună cu Rusul Nestor, ne arată pe acest popor ca aflător în părțile Daciei înainte de aședarea Ungurilor, ceea-ce se confirmă și prin documente, mai ales cu privire la starea politică a Românilor de sub coroana ungurescă. În spriginul acestora vine și argumentul dlui Xenopol din universalitatea elementului maghiar în limba daco-română, care se explică numai prin o înfriurire mai îndelungată a acestui element asupra întregului popor al Daco-Românilor. Asemenea înfriurire a putut să existe numai în partea apuseană a teritoriului daco-român de aji, de unde Români se răspîndiră mai târziu spre răsărit, luând cu sine efectele atingerii mai strîns cu Maghiarii.

În această parte apuseană am aflat, cu ajutorul toponimei, și teritorul continuității române, care mcoincide întocai cu teritorul unde colonisațiunea romană era mai intensivă. Astfel tradițiunea istorică despre originea Daco-Românilor din timpul dominațiunii romane asupra Daciei Traiane, cunoscută atât Bizantinilor (Kavmenos și Kinnamos), cât și cronicarilor un-

guresci, și admisă general în istoriografia nouă până la Sulzer și Rösler, această tradițiune, totodată și național-română, am vădit că află cel mai puternic sprigin în nomenclatura topografică. Pe teritorul colonizat de Romani, care parte a Daciei s'a romanizat cu desăvîrșire, numirile păstrate din vechime se înfățișează astăzi, în cea mai mare parte, cu o formă ce se explică numai prin mijlocirea limbei românesce cu modificările ei istorice. În această parte și nomenclatura muntelui, de a cărei adunare mai completă mulțumim dlui Xenopol, se prezintă cu o față mai ales românească. În etnografie e lucrul cunoscut și general admis că părțile muntoase adăpostesc de regulă populația mai veche. Nomenclatura munților ardelenesci ne arată aceasta și pentru Români, care — ca și frații lor din Alpii Raetiei și ai Noricului, în mare parte acum germanizați¹⁾ — aflară adăpost în munții lor pe timpul năvălirilor barbare. Neputința unei deșertări complete a Daciei Traiane de provincialii sei romani, la părăsirea ei, e recunoscută chiar de adversarii continuității. Păstrarea ulterioară a acestei rămășițe de populație daco-română rezultă, cum vedem, cu necesitate din toponimie, și ea mai are încă pentru sine și tradițiunea istorică. În spriginul continuității mai vine, cum arată dl Xenopol, și caracterul aședat agricol al poporului daco-român, — caracter păstrat din timpul Romanilor, după cum dovedește limba lui și cum îl aflăm în cele dintău sciri istorice despre acest popor, — cum și romanizarea Slovenilor aședați în urmă în Dacia.

Dacă pentru timpurile dintău ale evului mediu elementul roman nu se află adevărit în stînga Dunării, atunci nu urmează de aici nici decum lipsa totală a acestuia. În imperul Hunilor se vorbă — după raportul bizantinului Priscus, care fusese la curtea lui Atila — prelungă limba hunică și gotică încă și cea ausonică sau romană rustică, care era mai răspîndită și bine cunoscută în părțile învecinate cu imperul roman, fără-ca să aflăm mărturie directă despre existența unei populații romane²⁾. Și totuși după spusele lui Priscus trebuie să admitem, pentru a înțelege răspîndita cunoscință a limbei romane în imperul și la curtea lui Atila, existența unei asemenea populații, care trebuia să se afle atât în Panonia, cât și în Dacia. Ignorarea populațiunii romane de sub stăpînirea barbară decătră istorici se explică foarte natural parte din rușinea Romanilor de a o aminti, parte din împregiurarea, că numai elementul domitor era privit ca factor politic în istorie, pe când cel supus era desconsiderat de tot. O probă convingătoare pentru aceasta ni-o dă stăpînirea bulgară. După aședarea Slavilor și Bulgarilor în Peninsula-Balcenică, elementul roman de aici dispare cu desăvîrșire din cărțile istorice, pentru a reapăre ca Vlachi earăși la lumină tocmai după căderea imperului bulgar. Cum se putem deci pretinde, ca elementul român din Dacia-Traiană, supus deasemenea stăpînirii bulgare și despărțit de lumea civilizată din toate părțile prin un zid nestrăbătut de barbarie, să fi avut altă soartă în istoriografie! Dar după desființarea imperului bulgar, vedem că și poporul daco-român apare pe scena istoriei, cam deodată cu Români din peninsula, și el apare ca popor vechiu în țeara sa. (Va urma.)

¹⁾ Despre elementul roman din Raetia și Noricum, unde nomenclatura romană este în părțile muntoase foarte lătită, vezi Jung, „Die romanischen Landschaften des römischen Reiches”, cap. V. Die Donau-provinzen.

²⁾ Prisci excerpta ed. Bonn. pag. 190, 206.

se bea de regulă vin de Bordeaux și de Champagne; — și singur numai de dragul nostru, deoarece vinul, care se vinde pe aici cu vigneta franceză, e întru adevăr rău.

Vieța e foarte efină în Ungaria. Biletele pentru calea ferată le capeți în cînste și nici mîncările nu sînt scumpe. O societate mai mare, care vine în Ungaria, n'are cheltuieli de loc, pentru-că statul e fericit de a da adăpost la străini. Spre acest scop a și făcut în cele din urmă șese luni datorii de 51½ milioane fl. În Ungaria se mîncă foarte bine, însă mai cu seamă mîncări franceze. În genere Ungaria e numai o filială a Franței.

Țiganii își inspiră nisce simțăminte în cătva cam curioase. Acestia sînt musicanții maghiari. Ei se nasc cu o vioară în mîna cea dreaptă, ear' în mîna cea stîngă țin deja la nas-cerea lor o farfurie. Cei mai mulți Țigani cîntă cu vioara și cel mai bun violinist se alege de primas și poate să se ducă să locuească în castelul din Grau, care precum se scie e al primatului.

În teatre se dau numai piese franceze. Molière, Coppée și Dreyfuss sînt foarte plăcuți la teatru, Massenet și Delibes stăpînesc repertoriul în teatrul de opere. În Budapesta apare și un jurnal francez. Acela însă e întru atîta cetit, încât nu mai veți nici odată vre-un exemplar de al lui.

Avis.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu” și-a atins în parte scopul, pentru care ea fu înființată.

De doi ani de dîle fetițele noastre își fac studiile în școala românească sub conducerea unor puteri didactice, cari stau la un înalt nivel de cultură pedagogică, și al căror nume va sta totdeauna în strînsă legătură cu începutul școalei române de fetițe, conform trebuințelor noastre și recerînțelor timpului modern.

Spre orientarea publicului român ne ținem de a noastră datorință națională de a notifica următoarele:

Școala română de fetițe din Sibiu va sta sub auspiciile reuniunii noastre și în decursul anului scol. 1885/6 și abia la anul viitor se va deschide internatul proiectat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român”.

Ca puteri didactice rămân tot cele vechi, și anume: D-șoara directoare Eleonora Tănăsescu, d-nii profesori Dr. D. P. Barcianu și Dr. Ioan Crișian, profesori la institutul pedagogico-teologic din loc; d-nul Ioan Slavici, director al dîarului „Tribuna” și d-nul Mateiu Voilean, redactor al „Telegrafului român”.

În detalii servească spre orientare planul următor al învățămîntului în cele 7 clase.

Clasa I.

1. Religiuina după planul satorit de autoritățile bisericesci în toate clasele.
2. Limba maternă 3 oare.
3. „ maghiară 1 oară.
4. „ germană 1 oară.
5. Comput 3 oare.
6. Cîntare 1 oară.
7. Lucru de mîna 2 oare.

Clasa II.

1. Limba maternă . . 6 oare.
2. „ maghiară . . 4 „
3. „ germană . . 2 „
4. Comput 3 „
5. Cîntare 1 oară.
6. Desemn 1 „
7. Lucru de mîna . . 4 oare.

Clasa III.

1. Limba maternă . . 6 oare.
2. „ maghiară . . 4 „
3. „ germană . . 2 „
4. Comput 3 „
5. Cîntare 1 oară.
6. Desemn 1 „
7. Lucru de mîna . . 4 oare.

Clasa IV.

1. Limba maternă . . 4 oare.
2. „ maghiară . . 2 „
3. „ germană . . 2 „
4. Comput 3 „
5. Cîntare 1 oară.
6. Desemn 2 oare.
7. Lucru de mîna . . 4 „

Clasa V.

1. Limba maternă . . . 4 oare.
2. „ maghiară . . . 2 „
3. „ germană . . . 2 „
4. Comput și geometrie . . 3 „
5. Geografie și istor. geogr. . 1½ oară.
6. Istoria 1½ „
7. Istoria naturală . . . 2 oare.
8. Fisica și chemia . . . 2 „
9. Desemn 2 „
10. Caligrafia 2 „
11. Cîntare 1 oară.
12. Lucru de mîna . . . 3 oare.
13. Gimnastica 1 oară.

Cel mai mare poet al Ungariei e Mauriciu Jókai. Acela e o afabilitate personificată. El bea cu toți oamenii „Bruderschaft” și se dice, că ar fi chiar și cu Cavalerul de Weilen „per Tu.” Jókai prospiciază excelent. Părul lui cel des ne-a surprins întru atîta, încât ne-am tăiat din el buclii pe ascuns. Mai târziu apoi am auzit, că poetul poartă păr fals.

Vieța nu e numai efină, precum o mai spusei, ci e chiar de tot veselă. Dimineata te duci în pivnița de mostre. Aici se beau cele mai bune vinuri până cătră ameați, după aceea merge omul în preumblare cu birja, apoi se duce la dineu și mîncă ca un rege, — de aci cerce-tează expoziția, cutare teatru și apoi ear' se duce omul să mînce la supeu. Vinul curge părăie. Și toate aceste nu costisează nici un crețar, nici un sou. Precum se vede oameni săraci aici nu există, și mult de lucru încă nu prea au oamenii pe aici. Toți Maghiarii trăiesc ca Țeii. Un dineu simplu consistă din șapte ples și chiar și la dejun se bea vinul de Champagne. Apa nu se folosește nici chiar pentru spelat. Țeară fericită și de invidiat! Serios, dacă n'aș fi deja Francez, aș voi să fiu Maghiar.

Al tîu sincer amic

Jean Passepartout.

Pour copie conforme:

Italian.

Clasa VI.

1. Limba maternă . . . 4 oare.
2. „ maghiară . . . 2 „
3. „ germană . . . 2 „
4. Comput și geometrie . . 3 „
5. Geografie și istorie . . 1½ oară.
6. Istoria 1½ „
7. Istoria naturală . . . 2 oare.
8. Fisica și chemia . . . 2 „
9. Desemn 2 „
10. Caligrafia 2 „
11. Cîntare 1 oară.
12. Lucru de mîna . . . 3 oare.
13. Gimnastica 1 oară.

Clasa VII.

1. Limba maternă . . . 4 oare.
2. „ maghiară . . . 2 „
3. „ germană . . . 2 „
4. Comput și geometrie . . 3 „
5. Geografia și istoria . . 1½ oară.
6. Istoria 1½ „
7. Istoria naturală . . . 2 oare.
8. Fisica și chemia . . . 2 „
9. Desemn 2 „
10. Caligrafia 2 „
11. Cîntare 1 oară.
12. Lucru de mîna . . . 3 oare.
13. Gimnastica 1 oară.

Comitetul.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor gr-cat. din Diocesanatul părților Stămărene aparținător dieceei Orădane își va ține adunarea generală anuală în 3 Septembrie n. a. c. la 10 oare din dî în comuna Sanislău (Szaniszló), la carea p. t. dd. membri ai reuniunii și toți amicii de școală prin aceasta cu toată onoarea se invită.

Programa ședinței:

1. Celebrarea cultului divin la 9 oare.
2. Deschiderea ședinței.
3. Raportul comitetului.
4. Conserierea membrilor noi.
5. Complinierea biroului și a comitetului.
6. Alegerea comisiunilor diverse.
7. Cetirea disertațiunilor înaintate la presidiu.
8. Propuneri practice.
9. Satorirea numărului adunărilor filiale.
10. Incassarea taxelor dela membrii noi și vechi.
11. Defigerea locului și timpului adunării generale viitoare.
12. Propuneri diverse referitoare la înaintarea scopului reuniunii.

Din ședința comitetului central ținută în Carei la 29 Iunie 1885.

Ioane Szilágyi,
vice-președinte.

Georgiu Mureșan,
notar.

Posta redacțiunii. D-lui O. P. în T. La stipendiile din cestiune pot concura tinerii fără deosebire de confesiune sau naționalitate, precum ai observat, între condițiuni nu e amintit, că trebuie să fie concurentul Maghiar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Budapesta, 19 August n. Regele României a sosit aji la ameați în Budapesta, unde conform dispozițiunilor a rămas o jumătate de oară și și-a continuat călătoria preste Bruck.

Oaspeții francezi au petrecut ieri în Szentes, unde fură întimpinați într'un mod foarte simpatic; aji înainte de de ameați au sosit la Seghedin și aici fură imponent primiți.

Un dîar, care stă sub influență franceză comunică, că consiliul de ministri va cere, după-ce va sosit Drumond Wolff, protectoratul Englezilor.

Berlin, 19 August n. Cu prilegiul Țilei naserii Monarchului nostru au convenit toți membrii corporațiunilor austro-ungare la un supeu festiv, la care au participat și consulul Czikan, Olschbauer și mai mulți cîntăreți din Viena precum și corpul ofierilor regimentului numit „Împăratul-Francisc.” Presidentul reuniunii austriace a toastat pentru Monarchul nostru, presidentul reuniunii ungare pentru împăratul Germaniei, ear' presidentul reuniunii slave pentru principele de coroană Rudolf. Supeului a urmat un bal splendid.

New-York, 19 August n. Republica Guatemala a sistat solvirea intereselor datorîilor interne și externe.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

